

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.566 van 18 februari 1997
in de zaak A. 71.950/IV-16.379.**

In zake : Gabriëlle POESEN,
wonende te BILZEN,
Holt 81

tegen :

de provincie LIMBURG.

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Gabriëlle POESEN op 6 november 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing van de bestendige deputatie (van de provincieraad van Limburg) dd. 5/9/1996 waarbij beslist werd dat de evaluatie 'ongunstig' zoals vastgesteld door de evaluatoren op 27/6/1996 behouden blijft";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 december 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoekster, en van
Bestuurssecretaris V. LEEMANS, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1.1. Overwegende dat verzoekster in dienst is van
de provincie Limburg sinds 1 mei 1979 en dat zij op
18 juli 1991 bevorderd is tot onderbureelhoofd; dat de
provincieraad op 20 december 1995 een nieuw administra-
tief statuut voor het provinciepersoneel aangenomen
heeft, waarin het systeem van "de functionele loopbaan"
wordt ingevoerd, met inbegrip van een evaluatiesysteem;
dat verzoekster in het kader van dit nieuwe administra-
tief statuut ambtshalve in de graad van medewerker is
benoemd met inschakeling in de schaal C3;

1.2. Overwegende dat verzoekster, in het kader
van de algemene reorganisatie van de diensten, vanaf
5 februari 1996 wordt tewerkgesteld op de dienst Huis-
vesting en daar wordt belast met voor haar nieuwe taken;
dat het evaluatieverslag dat over haar op 27 juni 1996
opgesteld is als algemeen resultaat "ongunstig" ver-
meldt; dat zij tegen die evaluatie beroep heeft aange-
tekend bij de bestendige deputatie die, na haar op 29
augustus 1996 gehoord te hebben, op 5 september 1996
beslist : "De evaluatie 'ongunstig' zoals uitgebracht
door de evaluatoren op 27 juni 1996 blijft behouden";

dat die beslissing het voorwerp uitmaakt van de onderhavige vordering tot schorsing;

2.1. Overwegende dat verzoekster het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij ondergaat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als volgt omschrijft : de bestreden beslissing stelt zelf vast dat de gevolgen verbonden aan een ongunstige beoordeling tweeledig zijn, met name het niet-toekennen van de volgende weddeschaal in de functionele loopbaan en de onmogelijkheid om deel te nemen aan een examen voor bevordering naar een hogere graad; daarenboven belemmert "de morele weerslag van dit uiterst negatieve evaluatierapport (...) het normaal functioneren van verzoekster binnen de dienst Huisvesting, zowel wat haar werkattitude betreft als de collegiale samenwerking"; van de veertien ambtenaren op de dienst Huisvesting, waaronder zes nieuwkomers, heeft alleen zij een ongunstige evaluatie bekomen, hetgeen haar "brandmerkt als een te mijden persoon", en haar persoonlijke eer en reputatie krenkt; de "enorm ongunstige evaluatie heeft (haar) zeer zwaar aangeslagen";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de onmogelijkheid om in een hogere weddeschaal ingeschakeld te worden niet voortvloeit uit de bestreden beslissing, maar uit artikel 87 van het administratief statuut, terwijl het nadeel voortvloeiend uit de onmogelijkheid om deel te nemen aan examens voor bevordering in een hogere graad "abstract en louter hypothetisch" is, vermits er "op dit ogenblik noch besluiten, noch zelfs maar plannen" bestaan om een bevorderingsexamen te organiseren dat openstaat voor ambtenaren met de graad van medewerker C3 en vermits verzoekster reeds in de maand juni 1997 opnieuw geëvalueerd zal worden en dan in geval van gunstige beoordeling onmiddellijk in aanmerking zal komen voor deelneming aan een bevorderingsexamen; dat met betrek-

king tot het ingeroepen moreel nadeel de verwerende partij antwoordt dat verzoekster aan de beslissing een draagwijdte geeft die zij niet heeft, dat met name de ongunstige evaluatie "geen diminutief van een tuchtstraf" is, maar alleen de vaststelling dat zij "momenteel en in haar huidige functie wordt geacht niet zodanig te presteren dat zij reeds een extra-beloning verdient voor haar prestaties" zodat bezwaarlijk kan aangenomen worden dat de beslissing, die vertrouwelijk is en dus buiten haar eigen wil om niet ter kennis van de collega's, haar eer en reputatie aantast, dat het nadeel ook niet onherstelbaar is want dat het, rekening houdend met de omstandigheid dat het werk voordien vlot door een eerste klerk werd uitgevoerd en dat alle andere personeelsleden van de dienst Huisvesting wél een gunstige beoordeling hebben verkregen, gemakkelijk door verzoekster zelf ongedaan kan worden gemaakt, mogelijk reeds bij de nieuwe evaluatie in juni 1997, waarvan reeds de aanzet is gegeven tijdens een nieuw functioneringsgesprek op 7 november 1996;

2.3.1. Overwegende dat Deel V, Titel I van het administratief statuut van het provinciepersoneel, vastgesteld door de provincieraad van Limburg op 20 december 1995, handelt over "de functionele loopbaan", die luidens artikel 59 door de bestendige deputatie kan toegekend worden aan de personeelsleden die voldoen aan de gestelde voorwaarden inzake schaalanciënniteit, vorming en evaluatie en die inhoudt dat het personeelslid binnen de graad waarin het benoemd is "één of meerdere hogere weddeschalen" verkrijgt; dat evenwel artikel 62, waarin de functionele loopbaan voor de titularissen van graden uit niveau C wordt vastgesteld, niet voorziet in enig mogelijke verhoging voor de titularissen van de schaal C3, waartoe verzoekster behoort; dat de bestreden beslissing derhalve onmogelijk tot gevolg kan hebben dat zij geen hogere weddeschaal bekommt;

2.3.2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 86 van het administratief statuut de deelname aan bevorderingsexamens afhankelijk is van, onder meer, het verkrijgen van "een evaluatie gunstig" bij de laatste periodieke beoordeling; dat de thans bestreden ongunstige beoordeling verzoekster van die examens uitsluit, hetgeen principieel als een ernstig nadeel kan worden gezien; dat evenwel overeenkomstig de overgangsbepaling vermeld in artikel 215 van het administratief statuut de op de eerste evaluatie volgende evaluatieperiode één jaar duurt -in verzoeksters geval dus tot 27 juni 1997- en dat verzoekster geen enkel concreet gegeven aanbrengt dat kan doen vermoeden dat er vóór die datum een voor haar toegankelijk bevorderingsexamen zal georganiseerd worden; dat integendeel de verwerende partij uitdrukkelijk opmerkt dat dergelijke examens ook niet gepland zijn; dat trouwens, indien de verwerende partij toch een bevorderingsexamen zou organiseren en verzoekster van deelneming weren omdat zij geen gunstige beoordeling kan voorleggen, niets verzoekster belet de weigeringsbeslissing te bestrijden, eventueel met een verzoek tot schorsing, en daarbij aan te voeren dat zij onregelmatig de beoordeling ongunstig heeft gekregen; dat in die omstandigheden met de verwerende partij dient te worden aangenomen dat dit nadeel onvoldoende zeker is;

2.3.3. Overwegende dat, wat het door verzoekster ingeroepen moreel nadeel betreft, dat de Raad van State niet vermag om in de plaats van een verzoeker uit maken of een beslissing, gesteund op de persoonlijke gedraging van de betrokkene, hem een moreel nadeel berokkent; dat het immers een bij uitstek subjectieve aangelegenheid betreft; dat het wel zo is dat de vernietiging van de beslissing zal volstaan om dat nadeel te herstellen, tenzij bijzondere omstandigheden doen besluiten dat de vernietiging alleen het nadeel niet kan goedmaken;

Overwegende dat verzoeksters argumentatie de Raad van State niet tot dat besluit brengt; dat immers verzoekster zelf bij de weerlegging van de door het bestuur in aanmerking genomen beoordelingselementen toegeeft dat zij nog onvoldoende vertrouwd is met haar nieuwe taken, dat zij moeite heeft om zich in de materie in te werken en bijgevolg alle tijd moet gebruiken om de haar opgedragen taken, en niets dan dat, tot een goed einde te brengen; dat zij daarmee erkent dat zij niet volledig voldaan heeft aan wat het bestuur voor wenselijk en mogelijk hield zodat de verwerende partij terecht heeft besloten dat zij "in haar huidige functie wordt geacht niet zodanig te presteren dat zij reeds een extra beloning verdient"; dat in die omstandigheden niet ingezien wordt hoe de bestreden beslissing het "normaal functioneren binnen de dienst" zou belemmeren of hoe die beslissing haar, meer dan nodig, zou "brandmerken" en haar persoonlijke eer en reputatie schaden; dat zulks des te meer het geval is nu artikel 215 van het administratief statuut, dat de nieuwe evaluatieperiode vaststelt op één jaar na de datum van de eerste evaluatie, dus één jaar na 27 juni 1996, het effect van de evaluatie zeer in de tijd beperkt;

2.4. Overwegende dat verzoeksters raadsman ter terechtzitting nog wijst op de mogelijkheid die de bestreden beslissing voor het bestuur opent om verzoekster te ontslaan; dat dit nadeel niet in het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging uiteengezet is zodat het, rekening houdend met artikel 8, 5° van het koninklijk besluit van 5 december 1971, naar luid waarvan de feiten die kunnen aantonen dat de tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in het verzoekschrift zelf moeten worden opgenomen en rekening houdend met de rechten van de verdediging, niet bij de beoordeling kan betrokken worden;

3. Overwegende dat verzoekster in die omstandigheden niet aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat derhalve niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien februari 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samen gesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.